

тинь уврата общинскж коріж (бранище). Правителство-то откаъ е забранило да ходи добытькъ-тъ изъ корін-ты, тамо, како знаете, расте всичко скоро и напрѣдно. Азъ съ главный лѣсовъдецъ обходихъ цѣлж-тж нашї горж.

Той казва, че всякж годинж на единъ увратъ мѣсто порастало половинъ дрѣвникъ дѣрва. Още казва, че покаралы-ты отъ дѣнерь младокы на букы-ты, лѣщници-ты, кленове-ты, яворы-ты и габары-ты за тридесять годины не трѣбва да ся закачать. А пакъ младокы-ты отъ дѣбы, церове, елхи, осени и друго-то, що влиза за граденіе, до седемдесять, сто и повече годины трѣбва да ся не сѣкѣть. Слѣдователно ако желаемъ да ся оздравимъ добрѣ съ добры корін, то трѣбва да ся раздѣлять низкы-ты дѣрвета и шюбаркы-ты на тридесять, а по-едры-ты на сто и повече дѣла. Сега ные ако зимамы всякж годинж отъ два-та сгрои по единъ дѣль, то е явно че всякж годинж щемъ имамы еднакво дѣрва за гореніе, и щемъ можемъ да сѣчемъ ии много ии малко. Така по тоя рядъ и ные и наши-ти наслѣдници щѣть имжть всякога доволно дѣрва за сѣченіе. Още казва лѣсовъдецъ-ть, че въ елховж-тж коріж дѣрвета-та сж много стары, та като ся раздѣли и изсѣче нарядъ, то ще излѣзне много прѣстарѣло и изгнило. Кога изсѣчемъ ные за иѣколко годины тж елховж коріж, то за сто годины щѣть нарастѣть на туй мѣсто стогодишины дѣрвета за наше-то потомство. Това е мой-ть и на другары-ты ми съвѣтъ: Ные ако прѣпестимъ всякж годинж нарядъ по стодрѣвника дѣрва, то за дванадесять годины щемъ имамы хылядо и двѣстѣ дрѣвника.

Сега, гдѣ-то щемъ чякамы вмѣсто дванадесять годины, хайдѣте да изсѣчемъ въ двѣ годины толкова дрѣвника отъ елховы-ты дѣрвета, и съ това да си исплатимъ дѣлга; а лихва-та ще си ни остане въ кесин-ти, па и всякж годинж на всякж кжщ ще остане по два дрѣвника дѣрва, освѣнь вѣршинж-тж.

На това пакъ ся подигнжло въ събраніе-то прѣпирня и викъ. По-много-то искали да си остане лихва-та въ кесиж-тж, нѣ и елхова-та корія да ся не изсичя. Прѣпирали ся до мрѣжло, нѣ нищо ся не свѣришило.